

RENOVACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènt. Número solt, 10 cènt.

Anuncis (Preu per mensualitats)

4.^{art} plana, ptes. 8: 6.e, 4 ptes. : 12.e, 2 pta.

Intercalats i remitis, a preus convinguts

Periòdic setmanal, portaveu de la Joventut Nacionalista Republicana Socialista (en constitució)

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ
CLAVÉ, 3

ADMINISTRACIÓ
PRIM, 60

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

La Diada de la Llengua Catalana

«Per al dia 6 del prop vinent mes de gener s'està organitzant, per l'agrupació «Nostra Parla», la «Diada de la Llengua Catalana». Serà presidida per l'eminent dramaturg nacional, el mestre Guimerà i la venerable escriptora Na Dolors Monserdà de Macià, en representació de la dona catalana. La festa, tindrà lloc en el teatre «Eldorado» i en ella hi prendran part prestigiosos oradors de València, Mallorca i Catalunya.»

Heus-aquí una gazetilla que, redactada en una llengua que no és nostra, ha aparegut en un important diari de la capital catalana. Com si's tractés de l'anunci d'una funció teatral; com si fos el reclam d'un comerç de menor quantia. En un lloc amagat, que quasi bé no's veu, vé anunciada aquesta solemnitat que haurien de publicar tots els periòdics de nostra terra, en lletres ben grosses, en el lloc escollit de totes les publicacions que fan honor a la nostra llengua. ¡Quin migrant esperit patriòtic encar sojorna en l'ànima col·lectiva de nostra nacionalitat! ¡L'idioma! L'expressió de nostra personalitat més pura. La mateixa ànima d'un poble, que l'empeny cap a l'idealització de la llibertat somniada.

Jo voldria, en aquests moments que l'ànima's deixonda i se sublima, tenir la fortitut de un Dant, que'm fes exclamar una segona invectiva en contra dels que, despreciant son propi idioma, alaben el dels altres. Voldria, àdhuc, estar posseït de la veritat absoluta per compondre, en aquestes columnes d'honor de la nostra humil publicació, un poema grandios, apològic del nostre parlar de catalans, que ens adonem d'èsser-ho.

Voldria tenir tot el braó possible, per a llençar un crit, que s'oís de tot Catalunya i que, com una rosada fertilitzadora, amarrés d'essencials perfums tots els cors catalans i els fes pensar, mal no fos més que un segón, en el nostre idioma, eternament bell i encisador.

Per damunt de tots els sentiments i per damunt de tots els amors, hi plasma l'eternitat de l'idioma, única i vera característica nacional d'un poble. Llurs vibracions solen enlairar l'esperit vers a regions ideals inaccessibles i son record dolç, fa pensar en el dret innat de existència que té, precisament pel llevat de sa característica i propia parla.

¿Per què la voluntat col·lectiva catalana no's redreça i, en un bell gest patriòtic, no desterra el vassallatge estrany que menaça destruir nostra principal força nacional?

¿Per què la nostra energia, demostrada en tantes i tantes coses menys importants que aquesta, no s'esmersa en conreuar, propagar i enaltir, més del què fem i hem fet fins ara, la nostra llengua nacional?

¿Per què, en nostres relacions i negocis privats no donem més preferència a nostra parla que a cap altre?

¿Per què'ls nostres comerciants i botiguers, no usen la nostra llengua, la seva llengua, la que parlem constantment, per damunt de qualsevol altre?

¿Per què'ls ajuntaments tots de Catalunya no destinen dels cabals municipals una quantitat per al manteniment d'una escola catalana en cada municipi?

Seguiríem fent ús d'interrogants i no trobaríem, a ben segur, les respostes adequades i racionals que'ns expliquessin aquest fenomen. Seguiríem llençant invectives a tort i a dret i ens fóra difícil deslliurar-nos en definitiva del tant de culpa que per aquesta deixadesa a tots i a cada un dels catalans ens correspon.

Les primitives orientacions de nostra actuació social catalana, en els temps en que tant sols sobreixia l'idealitat a faisó de fera estranya en la col·lectivitat espanyollitzada de Catalunya, pot-ser eren, baix aquest punt d'ovir de nostra llengua, més ben orientades que no són en general les agrupacions patriòtiques que actúen en l'hora present. Si els propulsors del sentiment català, homes pertencents a generacions anteriors a la nostra, eren fervents partidaris de l'escola catalana, per davant de tot problema polític o religiós de nostra terra, era per a que avui o ben aviat quan menys, ens sentíssim verament catalans, catalans de cor i d'esperit, per a que, amb el domini del nostre idioma, no tinguéssim necessitat d'empleiar-ne un altre; per a que no se sentís, com dissortadament se sent ben sovint, en nostres dies, aquella expressió tant acovardidora de que molts catalans no empleen la propia llengua, en ses relacions particulars i comercials, per la senzilla raó de que no saben on anar a aprendre-la.

Se fa precís, dones, que, per part de tots, esmenem la nostra conducta, protegint amb cabals o quan menys amb entusiasme les associacions que, com l'«Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana», no tenen altra finalitat més que propagar l'ús exclusiu del nostre idioma, com a medí segur i immediat, d'enrobar-nos en la nostra fè en els ideals liberadors de la nostra estimada patria.

Si'l meu prec podés tenir l'eficacia que té l'entusiasme real i positiu del cor que dicta aquestes ratlles, jo pregaría, des d'aquestes planes, a la nostra entitat capdal del Naclona-

lisme, a l'«Unió Catalanista», que totes les energies que pensi esmerçar en sa futura actuació política, les truqui per una forta propaganda per tota la nostra terra a favor de l'establiment d'escoles, consagrades tant sols al nostre idioma nacional, iniciant, per a començar aquesta patriòtica actuació, l'establiment d'una «Diada» anyal, que podria correspondre a qualsevol de les dates assenyalades en la nostra historia patria, fent així honor al sentiment que sempre ha manifestat i acompleix i posant els fonaments al monument, — monument positiu— de la nostra lliberació nacional.

ALFRED CANAL

Els veritables altruistes i filàntrops són els que procuren alleugerir la miseria, les desgracies i tristeses, ajudant al pobre a guanyar-se honradament el pa.

De política municipal

Novament hem de censurar la política municipal que's fa; fent observat, abans, que l'estol de joves redactors de RENOVACIÓ sentim molt haver-nos-en d'ocupar, perquè pot significar que ho prenem per sistema.

El nostre deure, és vetllar per al bé del nostre poble i solament en aquest sentit és que'ns permetem, ara i cent voltes, si fos necessari, acudir en defensa del bon nom de Granollers i dels correligionaris nostres.

Així és que, si bé tenim un batlle que no's mereix els qualificatius a que s'han fet acreadors bona part dels que'l precediren, sino que és un excel·lent ciutadà municipal, en canvi, de part dels nostres correligionaris ens arriben protestes per la seva actuació, protestes que'ns demostren la manca absoluta d'un programa definit en administració, en ideals de cultura, etcètera, que tenim dret a exigir-li i que no pot negar-se'ns, si's volen complir les promeses fetes al poble.

© ©

El «Matadero»

Aquesta setmana ens han visitat alguns coneguts correligionaris protestant de l'abandó en que tenen a aquest edifici els nostres administradors, àdhuc l'arcalde, que, segons ens asseguren, no l'ha visitat d'ensà que, fent entrada de caball sicilià com administrador de la nostra vila, feu neteja d'alguns empleats. En Torras, que no ignora que aquest és el primer establiment que tributa, no deuría regatejar-li els medis per al seu sosteniment ni escatimar

les poques pessetes necessaries per a reparar, o millor dit, canviar una viga podrida que menaça enfonsar el sostre. Les denúncies que se han fet, d'aquest perill, per lo vist no han donat altre resultat que una modesta inspecció del nostre arquitecte, el qual va receptor un tauló mig esberlat per a aguantar la viga; remei que creiem insuficient per a aturar una possible esllavçada.

Devia estar de broma, el nostre facultatiu municipal! Però podria resultar una broma bon xic pesada; puix si la viga cedeix i n'esdevenen desgracies personals, la responsabilitat moral del nostre ajuntament ningú l'atura.

Són tants els abusos comesos per dit funcionari, que enguany deuria acabar el càrrec; convidant-lo, si no, a presentar la dimissió!

© ©

El "bordillo" de les aceres

Vet-aquí una altra denuncia que'ns presenta un correligionari, de la qual devem parlar-ne, perquè això no serveixi de precedent, quan el nostre ajuntament necessiti proveir-se de certs materials.

Ens podria dir, el concejal senyor Estrada, quin fou'l company séu que va actuar de *punxa* perquè s'incorrés en l'injusticia de comprar el *bordillo* a Girona, sense abans consultar preus i classes amb els petits industrials de la nostra vila? Un d'aquests, sabem que s'interessà per a servir-lo, no essent escoltat, i això que fou dels primers en pagar el *repartol*...

RÀPIDA

UNA MEDALLA

CARA. — *Fa pocs dies que'l gran revolucionari Alexandre Lerroux, convidava a dinar, en un dels més luxosos hotels de Madrid, a tota la colla de diputats republicans espanyols, sens dubte per a conjuminar un nou pastitxo republicà, en defecte de la mansuetut en que, tant ell com els altres — salvant honroses excepcions, — han demostrat per a la consecució del verda ter dinar de Nadat, per a que'l poble tastés el tantes vega des promès pavo republicano.*

CREU. — *En la mateixa diada, queia extenuat, damunt les lloses del mateix Madrid un obrer, víctima a ben segur de l'encrimament de les subsistencies. Si la darrera ganyota d'aquest infortunat havés aparegut com un espectacle als postres o al xampany dels prohoms republicans... ¡quina digestió més difícil!*

Coses de l'Orfeo

Temps enrera, fou sospès de soci corista de l'«Orfeo Granollerí», el nostre volgut company de redacció, en Francesc Salvadó

El Comitè de la secció corala de «L'Unió Liberal» decretà aquest a modo de càstic, basant-se en que'l sospès soci havia mancat a una serie d'articles del reglament interior de l'entitat, perfectament descomeguts de tots els socis.

En Salvadó, després d'haver purgat la pena que, sens ésser escoltat i sense donar-li la més mínima explicació li signé imposada, va donar-se

se de baixa de l'agrupació, coincidint la seva baixa amb la celebració d'una memorable reunió general.

Are, s'ha repetit el procediment posat en practica per a castigar, sense previa justificació del motiu, a en Salvadó; are acaba d'aplicar-se a un altre soci i també company nostre, l'Amadeu Barbany.

A aquest, se'l sospèn per tres mesos, segons un comunicat que va rebre del Comitè de l'«Orfeo». Se li diu, per l'estil que a en Salvadó, que per haver faltat a diferents articles del reglament, ha quedat acordada la seva suspensió.

I com a en Salvadó, ahir; avui a en Barbany no se li dóna'l dret de defensa, indiscutible en totes les societats, per poc liberals que siguin.

En Barbany, considerant arbitraria aquesta manera de procedir i confiant en la raó, que l'empara per a la defensa, va enviar un comunicat, demanant que, per a fer prevalèixer el què és de justícia; se'l deixés parlar en la última reunió general, celebrada el dia 17.

Amb motiu d'aquesta demanda, el senyor Torras, president de l'«Orfeo», va prometre a tots els que assistiren a la junta general que, tot lo més tard, dintre dels vuit dies successius a aquella data, se cridaria una nova reunió per a parlar exclusivament d'aital assumpte.

Han passat ja quinze dies, i la reunió promesa no ha tingut efecte.

¿Serà que'l senyor Torras menyspreuant els seus drets de president, haurà deixat que quedés la seva paraula per dessota de la voluntat d'altres?

Sigui pel què sigui, nosaltres, que volem que'ls drets de tots prevaleixin, no comportarem que's vulgui solucionar l'assumpte a la callada i deixar passar el temps.

Si és que és aquest el propòsit dels que la menen, ja'ls fem avinent d.s d'are, que, no agradant-nos els *pastitxos* farem que's destaquin en aquestes columnes totes les anomalies hagudes, relacionades o no amb el càstic injust que's preté imposar al nostre digne company.

1916-1917

Podem ja donar per finit el primer any del quart lustre del nostre segle.

La xifra, símbol d'ell, ja no tindrà'l lloc de consuetut en la nostra correspondència i adhuc la considerarem caiguda de l'escambell, en l'ordre de la vida.

Tots els que hi confiaren per a aconseguir la realitat de llurs il·lusions, s'hauran decepcionat, car ja's convenceràn que, convertit el 1916 en un any insolvent, no li restará influencia en les altes esferes.

Esdevindrà el 1917; se'ns presentarà esperançador, com tots; el saludarem amb una gran festassa i molts dels que's passen la vida amb les mans a la butxaca, s'encreueràn targetes anhelant-se mutuament un nou any de prosperitats.

Els que confien a l'etzar el seu pervindre, tornarán, amb la seva fé cega, a venerar l'any nou, i confiant en que aquest ja ho arreglarà tot, continuarán prenent la xocolata en el llit. Tot-hom dirà «any nou, vida nova»; l'un repenirà de l'altre aquest adagi, però gairebé ningú'l posarà en practica.

Passarem el 1917, esdevindrà el 1918 i sempre serem iguals; pot-ser no farem com els esborbats, però no atrevirem a fer lo de les tor-

tugues. ¡Això sí! Haurem viscut *alegres y confiadus*, que ja és alguna cosa.

Pot-ser algú creurà que, tenint en compte les nostres aspiracions, que són les de fer quelcom que renovi lo existent, hi falta en aquest escrit una fuetada combatent els procediments xorcs, unes paraules vibrants que alentin al jovent i que'l despertin del seu ensopiment.

Ho guardarem per un altre dia; que avui la gent fa *barrila* i té masses aspiracions.

TOM-GAR

SECCIÓ OBRERA

REMITIT

Sr. Director de RENOVACIÓ

Molt senyor meu: Adjunt li envió quatre ratlles, que agrairé se serveixi publicar en el periòdic de sa direcció.

Donant li per endavant les gracies, queda de V. affm. atent s s.

SANTIAGO BILBAO

Encare que és molta la meva modestia per a contendir amb gent de lletres (que per això vaig pregar-li no publicés el meu nom en l'interviu que en les planes del seu periòdic se va publicar), no puc per menys que agafar la ploma i, tal com sàpiga, refutar l'equivocada interpretació que donà a l'interviu, el dijous passat, el periòdic d'aquesta localitat, «El Demócrata», orgue oficial dels que la menen, avui, a Granollers.

En primer lloc, senta «El Demócrata» la falsa afirmació de que jo vaig obrar de mala fé, fent entreveure que va ésser l'autoritat local, o sigui l'arcalde accidental, don Joan Montañà, el que va posar destorbs per a que's celebrés el miting pro subsistencies en el local de «La Violeta Catalana».

Dispensim, el senyor Montañà, si és ell l'inspirador del solt de «El Demócrata».

O jo no sé el què'm dic o és el propi senyor Montañà el que no sab de llegir; puix ni vaig anomenar a dit senyor ni per a res me vaig referir a l'autoritat local, directa ni indirectament. Precisament en les paraules transcrites per «El Demócrata», me dolia de la poca energia que varen demostrar els obrers granollerins al no celebrar el miting, a pesar de saber, com el senyor Montañà, que ni ell podia garantir la llibertat dels oradors que per casualitat varen poder arribar aquell dia a Granollers.

I, per a acabar, si és que «El Demócrata» vol referir-se a la meva manifestació de que dit periòdic perjudica, més que afavoreix a la classe obrera de Granollers no tinc cap inconvenient en fer públics els motius que tinc per a creure ho d'aquesta manera, si és que tant s'hi empenyen; però, amb la condició de que els treballs vinguin firmats per persona responsable.

Dispensi, senyor director, la molestia que li he ocasionat, embrutant aquestes planes, en defensa propia i dels ideals renovadors.

SANTIAGO BILBAO

Obrer picapedrer

NOVES

BON ANY 1917. — A tots els nostres llegidors, amics i companys de causa, «RENOVACIÓ»'ls desitja prosperitats en l'any que anem a entrar.

AFIRMACIÓ REPUBLICANA. — Per una

bona colla de joves entusiastes d'aquest ideal, s'estàn fent gestions per a organitzar un acte d'afirmació republicana, en el que hi prendrà part els conseqüents republicans, En Marcell Domingo, diputat per Tortosa, i en Francesc Layret. Se parla també de celebrar un àpet en honor d'aquests prestigiosos polítics.

MERCÉS. — Per conducte del digne escarceller de nostra presó, don Josep Simón Pérez, rebem, per a que ho fem públic, les més expressives gracies dels presos, pels obsequis de que han sigut objecte, aquestes festes de Nadal, per part de diferents persones.

CURSA ARGENTONA-GRANOLLERS. — Ampliant la nova que publicarem el passat diumenge, avui podem assegurar que ereu certs els rumors que circulaven, sobre'l canvi de recorregut per a l'any que vé, d'aquesta important prova.

Havent regalat Granollers la copa del séu nom, no entenem per què s'ha d'anar disputar en terra forastera, quan aquest any ha tingut tant èxit, essent el recorregut Argentona-Granollers.

Sabem que'l jovent que compòn el «Centre Excursionista» d'aquesta vila està fermament decidit a defensar els séus drets, abans de que'ls de ciutat, per l'única raó d'ésser els més forts, els fassin quedar en ridícol davant de tot-hom després d'haver-se confessat la seva valiosa cooperació.

PER A L'AJUNTAMENT. — Fent-nos ressò de les queixes formulades per varis conveins, ens dirigim a nostre excel·lentíssim, demanant-li se serveixi donar ordre a qui correspongui, per a que en dies plujosos, quan el fang invadeix nostra carretera, se privi enèrgicament l'aturar-se'ls carros al peu mateix dels passadixos transversals, com ve succeint, així com també li estimarem se digni impedir el trànsit de carretons per nostres flamants aceres, puix havem de convenir que ni els passadixos s'han fet per a la comoditat exclusiva dels carreters, ni les aceres per a esbarjo de carretons.

PETITA OFRENA. — Degut a l'iniciativa de nostre company en Juli J. Chacón, el día de Nadal va fer-se una petita subscripció entre l'element obrer d'aquesta vila, subscripció que fou destinada als reclusos de la nostra presó.

La suma, que pujava a 12·20 pessetes, fou distribuïda entre'ls presos, en la diada de Sant Esteve, per una comissió de redactors nostres.

JÀ CONVENIA. — S'està practicant l'afirmar el nou engravat de la nostra carretera. Com deïem, ja convenia. Ara toca a l'Ajuntament procurar donar ordres per a que s'arregli'l troc de carrer dels Caputxins (davant del Casino), que està intranzitable.

PREC. — Tota vegada que pel pont del Congost s'hi deixa circular, encare que no estigui acabat i entregat, fóra convenient que s'instal·lés en sa entrada i sortida un llum provisional, per a evitar possibles accidents.

També fóra de gran utilitat que s'augmentés l'enllumenat de la plaça d'en Verdguer, puix en l'actualitat el centre de dita plaça resta quasi a les fosques.

SOTSCRIPCIÓ. — Per iniciativa del soci

protector en Isidre Oriol, se n'està fent una, a l'objecte d'adquirir un nou sarrell d'or que lluirà la senyera de l'«Orfeó Granollerí».

HOMENATGE A EN CLAVÉ. — Per a demà, día 31, està anunciada la cerimònia de la col·locació de la placa que donarà'l nom d'en Clavé, l'eminent músic-poeta català, al carrer del Dormitori de Sant Francesc, de Barcelona. Constituirà un ver acontejament artístic i popular, ja que en el lloc on nasqué'l gran músic, s'hi reuniran les societats corals amb la Banda municipal, donant-hi un escollit concert.

Amb aital motiu, s'ha organitzat, per al día 1.er de gener, un gran festival-homenatge, en el Palau de la Música Catalana, consistent en un certàmen literari i musical, dedicat a l'immortal cantor del nostre poble.

Ens adherim a dit homenatge, per la seva significació i per a testimoniar l'afecte i admiració que'ns mereix l'eximia figura del gloriós repúblic, músic i poeta, en Josep Anselm Clavé.

NOVA JUNTA. — En la junta general celebrada diumenge passat, a la societat «L'Alhambra», fou elegit vicepresident el nostre amic en Alfred Baró, i quedaren reelegits en sos respectius càrrecs, en Pere Barangé, en Sebastià Morató i en Marià G. Cabruja.

BONA MILLORA. — Ha quedat instal·lat el passadix que mancava — i del qual ens havem fet eco en nombres passats — en el carrer de Barcelona, cantonada al carrer del Bisbe Grivé.

Feia verdadera falta, sobre tot en dies de pluja, per lo que felicitem a l'ajuntament.

ÀPET. — Per a ahir, dissabte, estava assenyalat un àpet, que ja l'hauràn digerit els components i admiradors de la «Joventut Alhambrina».

ESTRENÀ. — Ens ha cridat l'atenció, en aquestes festes de Nadal, una bandera espanyola que l'Ajuntament ha estrenat per a lluir la fatxada de la Casa de la Vila. Feia goig de debó.

UNA PREGUNTA. — Segons se diu, estan paralizades les obres del nou Hospital. A propòsit d'això: ¿com està l'assumpte dels retaulles de l'altar major, l'import dels quals en bona part s'havía de destinar a l'acabament de les indicades obres?

¿NOVA AGRUPACIÓ? — Entre'l jovent de la societat «Casino de Granollers» està prenent cos l'idea de constituir una agrupació dedicada al foment de l'art i la cultura en totes ses manifestacions. L'entusiasme va en crescendo, i sabem que'l nou president electe, en Magí Anglès, acarona l'idea amb amor, per a que pugui tenir ben aviat esplendent realització.

Veuríem amb gust, nosaltres, joves, que prompte fos un fet aital propòsit, en la seguretat de que'l nivell intel·lectual de Granollers pujaria a l'alçada que és de desitjar.

PRO BÈLGICA. — Hem llegit, en el confrare «El Poble Català», de Barcelona, un manifest contestant a l'eminent socialista belga

E. Vanderbelde — i que no publiquem íntegre per manca d'espai — en el qual els nacionalistes socialistes catalans s'adhereixen a la protesta contra les deportacions belgues, formulada per aquest notable propagandista al Congrés socialista de França i dirigida als socialistes de tot el món.

Ens adherim a aital protesta i preguem particularment als nostres amics i companys d'idees, que passin a firmar aital manifest, que està a la disposició dels nacionalistes catalans en la redacció d'«El Poble Català», carrer de Santa Agna, 19, principal.

BORSA DE TREBALL. — Podem anunciar als nostres llegidors i en general a la classe obrera, que des dels primers números del prop·venent mes de gener publicarem una borsa de treball en combinació amb les que hi ha establertes en el Centre de Viajants i Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria, de Barcelona.

NOTES TEATRALS

CASINO DE GRANOLLERS. — Com pòques vegades succeeix en aquesta casa, a la funció de Nadal hi assistí nombrosa concurrència, que quedà satisfeta de debó de la representació que s'hi va donar.

La companyia d'en Barbosa complí'l séu comès amb forsa art i llument, sobressortint en sos papers, la senyoreta Emilia de la Mata, que a estonés feu una verdadera creació.

L'obra fou discutida acaloradament, no faltant-hi qui la censurava baix el punt de vista moral. Hi hà gent que per res sent les pessigolles de la consciència. «La rataga», és senzillament una obra admirable.

L'ALHAMBRA. — La funció d'ignocents fou forsa concorreguda. Els intèrpretes compliren el séu objecte de fer riure al públic. El clou de la funció el constituí el protagonista, que fou el conegut Boira. Els balls foren també molt lluits tots els dies.

L'UNIO LLIBERAL. — En aquesta societat només s'hi celebraren balls, que estiguéren, com sempre, molt concorreguts. L'ampla sala estava endomaçada com en les grans solemnitats.

LA VIOLETA CATALANA. — En aquesta novella societat hi hagué forsa animació. La gent sortí ben impresionada de la companyia de Badalona que hi actuava. Sobresortiren en sa tasca les damas de la companyia. Amb aquest motiu, sabem que's gestiona sa tornada, per a que pòsin en escena la gran obra de l'excels Guimerà «María Rosa». En l'actualitat estan assajant «La Terra dels Misteris».

CENTRE CATÓLIC I AMICS DE L'UNIO. — Els aficionats d'ambdues societats, donaren també representacions teatrals, davant de regular concurrència.

FUNCIONS PER A AVUI I DEMÀ. — Orfeó Granollerí: Selecte concert en celebració del cap d'any de la fundació de Penitències, per al diumenge, a les nou de la nit. La segona part del programa de dit concert és tot d'estrenà. Augurem un èxit.

LA VIOLETA CATALANA. — Dia 31 de desembre i 1.er de gener. Balls d'orquestra pels «Catalans»; concerts per la propia orquestra i representació de «Riera baixa» paròdia de «Terra baixa» i «El Chiquillo», pels aficionats de la casa.

La Unión i El Fénix Español

Companyia d'asegurances reunides
(INCENDIS i VIDA)

Representant a Granollers:

José Casado Muriel

ALFONS IV, 26

SABATERIA

de

N. Valls i fill

Calçat sòlid i elegant
a preus reduïts

CARRER DE SANT ROC, 5

Botiga Nova

Carrer Anselm Clavé, 16

GRAN ASSORTIT
en Postals, Objectes d'escriptori
i Perfumeria

Figurins:

París Elégant i La Femme chic

Fotografia BOSCH

Retrats al bromur

Reproduccions i Ampliacions

50 por 60 centimetres des de

5 PESSETES

Espana Vitalicia

COMPANYIA DE SEGURS SOBRE ENFERMETATS

Metge Representant: DON ALFRED CANAL

TAULA DE SUBSIDIS

Categories	PRIMES		SUBSIDIS DIARIS			SUBSIDI DEFUNCIO
	De 10 a 42 anys	De 42 a 55	Medecina	Ciruj. Major	Ciruj. Menor	
1 ^a	0.60	0.95	1.50	1.50	1.00	12.50
2 ^a	1.10	1.35	3.00	3.00	2.00	25.00
3 ^a	1.60	1.85	4.00	4.00	2.50	35.00
4 ^a	2.10	2.60	5.00	5.00	3.00	40.00

NOTA IMPORTANT: El subsidi per defunció pot augmentar se fins a 200 ptes satisfent una sobre-prima de 0.20 ptes. cada mes.

ESTEVE

CAMILLO

CERVEZAS PILSENER SUPERIOR

Vendes a l'engrós i al detall * Exportació a provincies

CARRER D'EN PRIM, 87

Ardeiu Payerols C.

TRANSPORTS

CARRER DEL REC, 15

Barcelona

No hi ha més, senyors!... Quan tinguin sed, no demanin
altre cosa que les Begudes Gaseoses, Sifons i Aixarops

CLOTET

DEPOSIT DE LA CERVESA DAMM

Carrer de Barcelona, 16 i 18

Miquel Iglesias

PLAÇA DE LES OLLES, 14

Gran assortit

en

Articles de Pisa,
Bateria de cuina

Flors artificials

SASTRERIA

de

J. Sitjes Freixas

:: Confecció esmerada de trajos i
tota classe d'abrics (gabans, etc)

Plaça Major, 27

LA CATALANA

Societat de Segurs contra Incendis a Prima fixa

Domiciliada a Barcelona

Rambla Catalunya, 15 i Corts, 264

Agent amb cartera
a Granollers i son Partit

Pere Novellas Valls

Carrer d'Alfons IV, 30